ΣΥΝΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ, ΤΟΝ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ, ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ, ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΕΣΘΟΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ, ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΛΕΤΤΟΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΛΙΘΟΥΑΝΙΑΣ, ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ, ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΜΑΛΤΑΣ, ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ, ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΣΛΟΒΕΝΙΑΣ, ΤΗΣ ΣΛΟΒΑΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ, Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ, ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ, Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΣΘΟΝΙΑΣ, Η ΙΡΛΑΝΔΙΑ, Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ, Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΛΕΤΤΟΝΙΑΣ, Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΛΙΘΟΥΑΝΙΑΣ, ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΔΟΥΚΑΤΟ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ, Η ΟΥΓΓΑΡΙΑ, Η ΜΑΛΤΑ, ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ, Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ, Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ, Η ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ, Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΣΛΟΒΕΝΙΑΣ, Η ΣΛΟΒΑΚΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ,

που αποκαλούνται εφεξής «συμβαλλόμενα μέρη»,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ της υποχρέωσής τους, ως κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να θεωρούν τις οικονομικές τους πολιτικές θέμα κοινού ενδιαφέροντος,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να προαγάγουν τις προϋποθέσεις για ισχυρότερη οικονομική ανάπτυξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και, προς τον σκοπό αυτό, να αναπτύξουν ακόμα στενότερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών στη ζώνη του ευρώ,

ΑΝΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΑ ότι η ανάγκη των κυβερνήσεων να διατηρούν υγιή και βιώσιμα δημόσια οικονομικά και να προλαμβάνουν την υπερβολική αύξηση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης είναι ουσιώδους σημασίας για τη διασφάλιση της σταθερότητας της ζώνης του ευρώ στο σύνολό της και, συνεπώς, απαιτεί την καθιέρωση συγκεκριμένων κανόνων, συμπεριλαμβανομένου ενός «κανόνα ισοσκέλισης του προϋπολογισμού» και ενός αυτόματου μηχανισμού για τη θέσπιση διορθωτικών μέτρων,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ της ανάγκης να εξασφαλιστεί ότι το έλλειμμά τους της γενικής κυβέρνησης δεν υπερβαίνει το 3% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος τους σε τιμές αγοράς και ότι το χρέος τους της γενικής κυβέρνησης δεν υπερβαίνει ή ακολουθεί επαρκώς πτωτική πορεία προς το 60% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος τους σε τιμές αγοράς,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι τα συμβαλλόμενα μέρη, ως κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την υποχρέωση να απέχουν από τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου ικανού να θέσει σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των στόχων της Ένωσης στο πλαίσιο της οικονομικής ένωσης, ιδίως την πρακτική της συσσώρευσης χρέους εκτός των λογαριασμών της γενικής κυβέρνησης,

ΑΝΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΑ ότι οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ συμφώνησαν στις 9 Δεκεμβρίου 2011 σε μια ενισχυμένη αρχιτεκτονική για την οικονομική και νομισματική ένωση, που θα οικοδομεί επί των συνθηκών που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα διευκολύνει την υλοποίηση μέτρων που λαμβάνονται βάσει των άρθρων 121, 126 και 136 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΑΝΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΑ ότι ο στόχος των αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ και των άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η ενσωμάτωση των διατάξεων της παρούσας συνθήκης όσο το δυνατόν συντομότερα στις συνθήκες που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΝΤΑΣ τις νομοθετικές προτάσεις που υποβλήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη ζώνη του ευρώ στο πλαίσιο των συνθηκών που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις 23 Νοεμβρίου 2011, για την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής εποπτείας των κρατών μελών τα οποία αντιμετωπίζουν ή απειλούνται με σοβαρές δυσκολίες αναφορικά με τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα, και σχετικά με κοινές διατάξεις για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των σχεδίων δημοσιονομικών προγραμμάτων και τη διασφάλιση της διόρθωσης του υπερβολικού ελλείμματος των κρατών μελών, και ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ την πρόθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να υποβάλει περαιτέρω νομοθετικές προτάσεις για τη ζώνη του ευρώ σχετικά, ιδιαίτερα, με την εκ των προτέρων υποβολή εκθέσεων όσον αφορά τα σχέδια έκδοσης χρεογράφων, τα προγράμματα οικονομικής εταιρικής σχέσης που περιγράφουν λεπτομερώς τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για τα κράτη μέλη που υπάγονται σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, καθώς και τον συντονισμό των σημαντικών σχεδίων μεταρρύθμισης της οικονομικής πολιτικής των κρατών μελών,

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ την προθυμία τους να υποστηρίξουν προτάσεις που θα υποβληθούν ενδεχομένως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την περαιτέρω ενίσχυση του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, με τη θέσπιση, για τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ, ενός νέου φάσματος μεσοπρόθεσμων στόχων που συνάδει με τους περιορισμούς που προβλέπονται από την παρούσα συνθήκη,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι, κατά την επανεξέταση και την παρακολούθηση των δημοσιονομικών δεσμεύσεων κατά τα προβλεπόμενα στην παρούσα συνθήκη, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα δρα εντός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της, όπως αυτές προβλέπονται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως στα άρθρα 121, 126 και 136,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ιδίως ότι, όσον αφορά την εφαρμογή του «κανόνα ισοσκέλισης του προϋπολογισμού» που καθορίζεται στο άρθρο 3 της παρούσας συνθήκης, η εν λόγω παρακολούθηση θα διεξάγεται με τον καθορισμό, για κάθε συμβαλλόμενο μέρος, ειδικών ανά χώρα μεσοπρόθεσμων στόχων και χρονοδιαγραμμάτων σύγκλισης, κατά περίπτωση,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι οι μεσοπρόθεσμοι στόχοι θα πρέπει να επικαιροποιούνται τακτικά βάσει κοινά συμφωνημένης μεθόδου, οι κύριες παράμετροι της οποίας πρέπει επίσης να ενημερώνονται τακτικά, αντικατοπτρίζοντας δεόντως τους κινδύνους άμεσων και έμμεσων υποχρεώσεων για τα δημόσια οικονομικά, όπως έχουν ενσωματωθεί στους στόχους του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι η επαρκής πρόοδος προς τους μεσοπρόθεσμους στόχους θα πρέπει να αξιολογείται βάσει συνολικής αξιολόγησης με σημείο αναφοράς το διαρθρωτικό ισοζύγιο, συμπεριλαμβανομένης ανάλυσης δαπανών χωρίς να υπολογίζονται τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων, σύμφωνα με τις διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδιαίτερα τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1175/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011 («αναθεωρημένο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης»),

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι ο διορθωτικός μηχανισμός τον οποίον καλούνται να θεσπίσουν τα συμβαλλόμενα μέρη θα πρέπει να αποσκοπεί στη διόρθωση τυχόν αποκλίσεων από τον μεσοπρόθεσμο στόχο ή την πορεία προσαρμογής, συμπεριλαμβανομένου του σωρευτικού αντικτύπου τους για τη δυναμική του δημόσιου χρέους,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι η συμμόρφωση με την υποχρέωση των συμβαλλόμενων μερών για τη μεταφορά του «κανόνα ισοσκέλισης του προϋπολογισμού» στα εθνικά νομικά συστήματά τους, μέσω δεσμευτικών, μόνιμων και, κατά προτίμηση, συνταγματικών διατάξεων, θα πρέπει να υπάγεται στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 273 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι το άρθρο 260 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβλέπει ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να επιβάλει την καταβολή κατ' αποκοπή ποσού ή χρηματικής ποινής σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο έχει παραλείψει να συμμορφωθεί με συγκεκριμένη απόφασή του και ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει θεσπίσει κριτήρια για τον προσδιορισμό του κατ' αποκοπή ποσού ή της χρηματικής ποινής που είναι καταβλητέα στο πλαίσιο του εν λόγω άρθρου,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ την ανάγκη να διευκολυνθεί η θέσπιση μέτρων, στο πλαίσιο της διαδικασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τα υπερβολικά ελλείμματα, όσον αφορά τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ των οποίων ο προβλεπόμενος ή υφιστάμενος λόγος του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει το 3%, ενισχύοντας παράλληλα σε σημαντικό βαθμό τον στόχο της εν λόγω διαδικασίας, που συνίσταται στο να ενθαρρυνθεί και, εν ανάγκη, να υποχρεωθεί ένα κράτος μέλος να μειώσει το ενδεχομένως διαπιστωθέν έλλειμμα,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ την υποχρέωση τα συμβαλλόμενα μέρη των οποίων το χρέος της γενικής κυβέρνησης υπερβαίνει το 60% της τιμής αναφοράς να το μειώνουν, ως κριτήριο αξιολόγησης, κατά ένα εικοστό ετησίως κατά μέσο όρο,

ΑΝΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΑ την ανάγκη να γίνει σεβαστός, κατά την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης, ο ιδιαίτερος ρόλος των κοινωνικών εταίρων, όπως αναγνωρίζεται από τους νόμους ή τα εθνικά συστήματα καθενός εκ των συμβαλλόμενων μερών,

ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΣ ότι καμία διάταξη της παρούσας συνθήκης δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως διάταξη που μεταβάλλει με οποιονδήποτε τρόπο τους όρους οικονομικής πολιτικής υπό τους οποίους χορηγήθηκε χρηματοοικονομική ενίσχυση σε συμβαλλόμενο μέρος σε πρόγραμμα σταθεροποίησης στο οποίο συμμετέχει η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα κράτη μέλη της ή το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι η εύρυθμη λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης επιβάλλει στα συμβαλλόμενα μέρη να εργαστούν από κοινού προς μια οικονομική πολιτική στο πλαίσιο της οποίας, βασιζόμενα στους μηχανισμούς συντονισμού της οικονομικής πολιτικής, όπως καθορίζεται στις συνθήκες που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αναλαμβάνουν τις αναγκαίες δράσεις και θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα σε όλους τους τομείς καίριας σημασίας για την εύρυθμη λειτουργία της ζώνης του ευρώ,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ, ιδιαίτερα, την επιθυμία των συμβαλλόμενων μερών να χρησιμοποιήσουν πιο ενεργά την ενισχυμένη συνεργασία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στα άρθρα 326 έως 334 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να υπονομεύεται η εσωτερική αγορά, και την επιθυμία τους να κάνουν πλήρη χρήση ειδικών μέτρων για τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ, σύμφωνα με το άρθρο 136 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και μιας διαδικασίας προηγούμενης συζήτησης και συντονισμού, μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών με νόμισμα το ευρώ, όλων των σχεδιαζόμενων από αυτά σημαντικών μεταρρυθμίσεων οικονομικής πολιτικής, με σκοπό τη συγκριτική αξιολόγηση βέλτιστων πρακτικών,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ τη συμφωνία των αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ, της 26ης Οκτωβρίου 2011, να βελτιωθεί η διακυβέρνηση της ζώνης του ευρώ, συμπεριλαμβανομένης της πραγματοποίησης τουλάχιστον δύο συνόδων κορυφής για το ευρώ ετησίως, που θα συγκαλούνται, εκτός εάν δικαιολογείται από εξαιρετικές περιστάσεις, αμέσως μετά από συνόδους του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ή συνόδους με τη συμμετοχή όλων των συμβαλλόμενων μερών που έχουν κυρώσει την παρούσα συνθήκη,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ επίσης την έγκριση από τους αρχηγούς κρατών ή κυβερνήσεων των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ και άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις 25 Μαρτίου 2011, του Συμφώνου για το Ευρώ+, το οποίο προσδιορίζει τα ζητήματα που είναι σημαντικά για την τόνωση της ανταγωνιστικότητας στη ζώνη του ευρώ,

ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΣ τη σημασία της Συνθήκης για τη θέσπιση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας ως στοιχείου της συνολικής στρατηγικής για την ενίσχυση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης και ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΖΟΝΤΑΣ ότι η χρηματοπιστωτική συνδρομή στο πλαίσιο νέων προγραμμάτων υπό τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας θα παρέχεται υπό την προϋπόθεση, από 1ης Μαρτίου 2013, της επικύρωσης της παρούσας συνθήκης από το ενδιαφερόμενο συμβαλλόμενο μέρος και, αφότου λήξει η προθεσμία μεταφοράς του άρθρου 3 παράγραφος 2 της παρούσας συνθήκης, της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του εν λόγω άρθρου,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι το Βασίλειο του Βελγίου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Δημοκρατία της Εσθονίας, η Ιρλανδία, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, η Κυπριακή Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Μάλτα, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Σλοβενίας, η Σλοβακική Δημοκρατία και η Δημοκρατία της Φινλανδίας είναι συμβαλλόμενα μέρη με νόμισμα το ευρώ και ότι, ως εκ τούτου, θα δεσμεύονται από την παρούσα συνθήκη από την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του δικού τους εγγράφου επικύρωσης, εφόσον η συνθήκη ισχύει κατά τη συγκεκριμένη ημερομηνία,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ΕΠΙΣΗΣ ότι η Δημοκρατία της Βουλγαρίας, το Βασίλειο της Δανίας, η Δημοκρατία της Λεττονίας, η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Ουγγαρία, η Δημοκρατία της Πολωνίας, η Ρουμανία και το Βασίλειο της Σουηδίας είναι συμβαλλόμενα μέρη τα οποία, ως κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαθέτουν, κατά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας συνθήκης, παρέκκλιση ή εξαίρεση από τη συμμετοχή στο ενιαίο νόμισμα και ενδέχεται να δεσμεύονται, για όσο διάστημα αυτή η παρέκκλιση ή εξαίρεση δεν έχει καταργηθεί, μόνον από εκείνες τις διατάξεις των τίτλων III και IV της παρούσας συνθήκης με τις οποίες δηλώνουν, κατά την κατάθεση του δικού τους εγγράφου επικύρωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία, ότι προτίθενται να δεσμευθούν,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

ΑΡΘΡΟ 1

1. Με την παρούσα συνθήκη, τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν, ως κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ενισχύσουν τον οικονομικό πυλώνα της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, θεσπίζοντας ένα σύνολο κανόνων που αποβλέπει στην προώθηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας μέσω ενός δημοσιονομικού συμφώνου, στην ενίσχυση του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών τους και στη βελτίωση της διακυβέρνησης της ζώνης του ευρώ, υποστηρίζοντας με αυτόν τον τρόπο την υλοποίηση των στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για βιώσιμη ανάπτυξη, απασχόληση, ανταγωνιστικότητα και κοινωνική συνοχή.

2. Η παρούσα συνθήκη ισχύει πλήρως για τα συμβαλλόμενα μέρη με νόμισμα το ευρώ. Ισχύει επίσης και για τα υπόλοιπα συμβαλλόμενα μέρα, στον βαθμό και υπό τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 14.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΣΥΝΟΧΗ ΚΑΙ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΑΡΘΡΟ 2

1. Η παρούσα συνθήκη εφαρμόζεται και ερμηνεύεται από τα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με τις Συνθήκες που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων διαδικασίας οσάκις απαιτείται η θέσπιση πράξεων παράγωγου δικαίου.

2. Η παρούσα συνθήκη εφαρμόζεται στο μέτρο που είναι συμβατή με τις Συνθήκες που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν θίγει τις αρμοδιότητες της Ένωσης να ενεργεί στον τομέα της οικονομικής ένωσης.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΟ

ΑΡΘΡΟ 3

1. Επιπρόσθετα και υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεών τους δυνάμει του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα συμβαλλόμενα μέρη εφαρμόζουν τους κανόνες που καθορίζονται στην παρούσα παράγραφο:

α) η δημοσιονομική θέση της γενικής κυβέρνησης συμβαλλόμενου μέρους πρέπει να είναι ισοσκελισμένη ή πλεονασματική,

β) ο κανόνας του στοιχείου α) θεωρείται ότι τηρείται αν το ετήσιο διαρθρωτικό ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης αντιστοιχεί στον ανά χώρα καθορισθέντα μεσοπρόθεσμο στόχο, όπως ορίζεται στο αναθεωρημένο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, με καθορισμό του κατώτερου ορίου για το διαρθρωτικό έλλειμμα στο 0,5% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος σε τιμές αγοράς. Τα συμβαλλόμενα μέρη εξασφαλίζουν την ταχεία σύγκλιση προς τον αντίστοιχο μεσοπρόθεσμο στόχο τους. Το χρονοδιάγραμμα μιας τέτοιας σύγκλισης θα προτείνεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, λαμβανομένων υπόψη των ανά χώρα κινδύνων βιωσιμότητας. Η πρόοδος που συντελείται προς την κατεύθυνση του μεσοπρόθεσμου στόχου και η τήρηση του στόχου αυτού αξιολογούνται βάσει συνολικής εκτίμησης με σημείο αναφοράς το διαρθρωτικό ισοζύγιο, συμπεριλαμβανομένης μιας ανάλυσης δαπανών χωρίς να υπολογίζονται τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων, σύμφωνα με το αναθεωρημένο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης,

γ) τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν προσωρινά να αποκλίνουν από τον αντίστοιχο μεσοπρόθεσμο στόχο τους ή από την πορεία προσαρμογής για την επίτευξή του μόνο υπό εξαιρετικές περιστάσεις, όπως καθορίζονται στην παράγραφο 3 στοιχείο β),

δ) όταν ο λόγος του χρέους της γενικής κυβέρνησης προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε τιμές αγοράς είναι αισθητά χαμηλότερος της τιμής αναφοράς του 60% και όταν οι κίνδυνοι από την άποψη της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας των δημόσιων οικονομικών είναι περιορισμένοι, το οριζόμενο για τον μεσοπρόθεσμο στόχο κατώτατο όριο που προβλέπεται στο στοιχείο β) μπορεί να αυξηθεί για να φθάσει σε διαρθρωτικό έλλειμμα που δεν θα υπερβαίνει το 1,0% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος σε τιμές αγοράς,

ε) σε περίπτωση που παρατηρούνται σημαντικές αποκλίσεις από τον μεσοπρόθεσμο στόχο ή την πορεία προσαρμογής σε αυτόν, τίθεται αυτομάτως σε λειτουργία διορθωτικός μηχανισμός. Ο μηχανισμός περιλαμβάνει την υποχρέωση του συγκεκριμένου συμβαλλόμενου μέρους να εφαρμόσει μέτρα για τη διόρθωση των αποκλίσεων εντός ορισμένης προθεσμίας.

2. Οι κανόνες που καθορίζονται στην παράγραφο 1 ισχύουν στο εθνικό δίκαιο των συμβαλλόμενων μερών το αργότερο ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας συνθήκης μέσω διατάξεων δεσμευτικού και μόνιμου χαρακτήρα, κατά προτίμηση συνταγματικού, ή άλλως διατάξεων των οποίων η πλήρης τήρηση και εκπλήρωση κατοχυρώνονται μέσω των διαδικασιών που διέπουν τον εθνικό προϋπολογισμό. Τα συμβαλλόμενα μέρη θεσπίζουν σε εθνικό επίπεδο τον διορθωτικό μηχανισμό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο ε) βάσει κοινών αρχών που πρέπει να προταθούν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όσον αφορά κυρίως τον χαρακτήρα, την έκταση και το χρονοδιάγραμμα της διορθωτικής δράσης που πρέπει να αναληφθεί, ακόμη και σε περίπτωση που συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις, καθώς και τον ρόλο και την ανεξαρτησία των οργάνων που είναι αρμόδια, σε εθνικό επίπεδο, για την παρακολούθηση της τήρησης των κανόνων που καθορίζονται στην παράγραφο 1. Ο εν λόγω διορθωτικός μηχανισμός σέβεται απόλυτα τις εξουσίες των εθνικών κοινοβουλίων.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 του πρωτοκόλλου (αριθ. 12) σχετικά με τη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος, που προσαρτάται στις Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ισχύουν επίσης οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) ο όρος «ετήσιο διαρθρωτικό ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης» αναφέρεται στο ετήσιο κυκλικά προσαρμοσμένο ισοζύγιο χωρίς να υπολογίζονται τα έκτακτα και τα προσωρινά μέτρα,

β) ο όρος «εξαιρετικές περιστάσεις» αναφέρεται σε περίπτωση ασυνήθιστου γεγονότος το οποίο εκφεύγει του ελέγχου του ενδιαφερόμενου συμβαλλόμενου μέρους και το οποίο έχει σημαντική επίπτωση στη δημοσιονομική κατάσταση της γενικής κυβέρνησης ή σε περιόδους έντονης οικονομικής κάμψης, όπως καθορίζεται στο αναθεωρημένο Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, υπό τον όρο ότι η προσωρινή απόκλιση του ενδιαφερόμενου συμβαλλομένου μέρους δεν θέτει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών μεσοπρόθεσμα.

ΑΡΘΡΟ 4

Όταν ο λόγος του χρέους της γενικής κυβέρνησης ενός συμβαλλόμενου μέρους προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει την τιμή αναφοράς του 60% που αναφέρεται στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου (αριθ. 12) σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, που προσαρτάται στις Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος τον μειώνει, ως κριτήριο αξιολόγησης, κατά ένα εικοστό ετησίως κατά μέσο όρο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1177/2011 του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2011. Η ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος που οφείλεται στην παραβίαση του κριτηρίου χρέους αποφασίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 126 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΑΡΘΡΟ 5

1. Συμβαλλόμενο μέρος που υπάγεται σε διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος βάσει των Συνθηκών που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεσπίζει πρόγραμμα δημοσιονομικής και οικονομικής συνεργασίας που περιλαμβάνει λεπτομερή περιγραφή των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που απαιτούνται για την αποτελεσματική και διαρκή διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματός του. Το περιεχόμενο και η μορφή αυτών των προγραμμάτων καθορίζονται στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η υποβολή τους στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για υιοθέτηση και η παρακολούθησή τους θα πραγματοποιούνται εντός του πλαισίου των ισχυουσών διαδικασιών εποπτείας βάσει του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

2. Η εφαρμογή του προγράμματος δημοσιονομικής και οικονομικής συνεργασίας, καθώς και τα σχετικά ετήσια δημοσιονομικά σχέδια, θα παρακολουθούνται από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

ΑΡΘΡΟ 6

Με στόχο να συντονίζουν καλύτερα τον σχεδιασμό της έκδοσης εθνικών χρεογράφων τους, τα συμβαλλόμενα μέρη υποβάλλουν εκ των προτέρων έκθεση σχετικά με την έκδοση των δημόσιων χρεογράφων τους στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

ΑΡΘΡΟ 7

Τηρουμένων πλήρως των διαδικαστικών απαιτήσεων των Συνθηκών που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα συμβαλλόμενα μέρη με νόμισμα το ευρώ δεσμεύονται να υποστηρίζουν τις προτάσεις ή συστάσεις τις οποίες υποβάλλει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όταν θεωρεί ότι ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με νόμισμα το ευρώ παραβιάζει το κριτήριο του ελλείμματος στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος. Η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει όταν διαπιστώνεται μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών με νόμισμα το ευρώ ότι μια ειδική πλειοψηφία μεταξύ τους, καθοριζόμενη κατ' αναλογία προς τις σχετικές διατάξεις των Συνθηκών που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η θέση του ενδιαφερόμενου συμβαλλόμενου μέρους, αντιτίθεται στην προτεινόμενη ή συνιστώμενη απόφαση.

ΑΡΘΡΟ 8

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καλείται να υποβάλει εγκαίρως στα συμβαλλόμενα μέρη έκθεση σχετικά με τις θεσπισθείσες από καθένα εξ αυτών διατάξεις σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2. Αν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αφού έχει δώσει στο ενδιαφερόμενο συμβαλλόμενο μέρος την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, καταλήξει στην έκθεσή της στο συμπέρασμα ότι αυτό το συμβαλλόμενο μέρος έχει παραλείψει να συμμορφωθεί με το άρθρο 3 παράγραφος 2, ένα ή περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη θα προσφύγουν στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε περίπτωση που ένα συμβαλλόμενο μέρος κρίνει, ανεξάρτητα από την έκθεση της Επιτροπής, ότι κάποιο άλλο συμβαλλόμενο μέρος έχει παραλείψει να συμμορφωθεί με το άρθρο 3 παράγραφος 2, μπορεί επίσης να προσφύγει στο Δικαστήριο. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, η απόφαση του Δικαστηρίου είναι δεσμευτική για τα μέρη της διαδικασίας, τα οποία λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να συμμορφωθούν με την απόφαση εντός προθεσμίας που αποφασίζεται από το Δικαστήριο.

2. Εφόσον, βάσει δικής του εκτίμησης ή εκτίμησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ένα συμβαλλόμενο μέρος θεωρεί ότι κάποιο άλλο συμβαλλόμενο μέρος δεν έχει λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να συμμορφωθεί με την αναφερόμενη στην παράγραφο 1 απόφαση του Δικαστηρίου, μπορεί να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου και να ζητήσει την επιβολή οικονομικών κυρώσεων κατόπιν κριτηρίων τα οποία καθορίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο του άρθρου 260 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι το ενδιαφερόμενο συμβαλλόμενο μέρος δεν έχει συμμορφωθεί με την απόφασή του, μπορεί να του επιβάλει ένα κατ' αποκοπή ποσό ή χρηματική ποινή ανάλογη των περιστάσεων και τούτο δεν μπορεί να υπερβαίνει το 0,1 % του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος του. Τα ποσά που επιβάλλονται σε συμβαλλόμενα μέρη με νόμισμα το ευρώ καταβάλλονται στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας. Στις υπόλοιπες περιπτώσεις, τα πρόστιμα περιέρχονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Το παρόν άρθρο συνιστά σύμβαση διαιτησίας μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών κατά την έννοια του άρθρου 273 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΚΛΙΣΗ

ΑΡΘΡΟ 9

Με βάση τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών, όπως ορίζεται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν να εργαστούν από κοινού για τη χάραξη οικονομικής πολιτικής που να ευνοεί την καλή λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης και την οικονομική ανάπτυξη μέσω ενισχυμένης σύγκλισης και ανταγωνιστικότητας. Για τον σκοπό αυτό, τα συμβαλλόμενα μέρη προβαίνουν στις αναγκαίες ενέργειες και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα σε όλους του τομείς που είναι ζωτικής σημασίας για την εύρυθμη λειτουργία της ζώνης του ευρώ, με στόχο την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, την προώθηση της απασχόλησης, την περαιτέρω συμβολή στη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών και την ενίσχυση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας.

ΑΡΘΡΟ 10

Σύμφωνα με τις απαιτήσεις των Συνθηκών που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα συμβαλλόμενα μέρη είναι έτοιμα να κάνουν ενεργή χρήση, οσάκις κρίνεται σκόπιμο και αναγκαίο, μέτρων ειδικών για εκείνα τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 136 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και της ενισχυμένης συνεργασίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στα άρθρα 326 έως 334 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε ζητήματα που είναι ζωτικής σημασίας για την εύρυθμη λειτουργία της ζώνης του ευρώ, χωρίς να υπονομεύεται η εσωτερική αγορά.

ΑΡΘΡΟ 11

Με στόχο τη συγκριτική αξιολόγηση βέλτιστων πρακτικών και την πορεία προς ένα στενότερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών, τα συμβαλλόμενα μέρη διασφαλίζουν ότι όλες οι σημαντικές μεταρρυθμίσεις των οικονομικών πολιτικών τις οποίες σχεδιάζουν να υλοποιήσουν θα συζητούνται εκ των προτέρων και, κατά περίπτωση, θα συντονίζονται μεταξύ τους. Στον συντονισμό αυτό συμμετέχουν τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως απαιτεί το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΖΩΝΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩ

ΑΡΘΡΟ 12

1. Οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων των συμβαλλόμενων μερών με νόμισμα το ευρώ συνέρχονται άτυπα σε συνόδους κορυφής για το ευρώ, μαζί με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσκαλείται να συμμετέχει στις συνόδους αυτές.

Ο Πρόεδρος της συνόδου κορυφής για το ευρώ διορίζεται από τους αρχηγούς κρατών ή κυβερνήσεων των συμβαλλόμενων μερών με νόμισμα το ευρώ με απλή πλειοψηφία ταυτόχρονα με την εκλογή από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Προέδρου του και για θητεία ίσης διάρκειας.

2. Οι σύνοδοι κορυφής για το ευρώ διεξάγονται όταν απαιτείται, και τουλάχιστον δύο φορές τον χρόνο, με στόχο να συζητούνται από τα συμβαλλόμενα μέρη με νόμισμα το ευρώ θέματα που αφορούν τις από κοινού ιδιαίτερες ευθύνες τους όσον αφορά το ενιαίο νόμισμα, άλλα θέματα τα οποία αφορούν τη διακυβέρνηση της ζώνης του ευρώ και τους σχετικούς κανόνες και στρατηγικοί προσανατολισμοί για την άσκηση των οικονομικών πολιτικών για την αύξηση της σύγκλισης στη ζώνη του ευρώ.

3. Οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων των συμβαλλόμενων μερών εκτός εκείνων με νόμισμα το ευρώ, που έχουν κυρώσει την παρούσα συνθήκη, συμμετέχουν στις συζητήσεις των συνόδων κορυφής για το ευρώ που αφορούν την ανταγωνιστικότητα για τα συμβαλλόμενα μέρη, την τροποποίηση της συνολικής αρχιτεκτονικής της ζώνης του ευρώ και τους θεμελιώδεις κανόνες που θα εφαρμόζονται σε αυτήν στο μέλλον, καθώς και, κατά περίπτωση και τουλάχιστον μια φορά κάθε έτος, στις συζητήσεις επί συγκεκριμένων θεμάτων εφαρμογής της παρούσας Συνθήκης για τη Σταθερότητα, τον Συντονισμό και τη Διακυβέρνηση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

4. Ο Πρόεδρος της συνόδου κορυφής για το ευρώ μεριμνά για την προετοιμασία και τη συνέχεια των συνόδων κορυφής για το ευρώ, σε στενή συνεργασία με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ως όργανο επιφορτισμένο με την προετοιμασία και την παρακολούθηση των συνόδων κορυφής για το ευρώ ορίζεται η Ευρωομάδα, ο δε Πρόεδρός της ενδέχεται να προσκαλείται να παρακολουθεί επί τούτου αυτές τις συνόδους.

5. Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μπορεί να κληθεί προς ακρόαση. Ο Πρόεδρος της συνόδου κορυφής για το ευρώ υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μετά από κάθε σύνοδο κορυφής για το ευρώ.

6. Ο Πρόεδρος της συνόδου κορυφής για το ευρώ ενημερώνει τακτικά και διεξοδικά τα συμβαλλόμενα μέρη εκτός εκείνων με νόμισμα το ευρώ και τα άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προετοιμασία και τα αποτελέσματα των συνόδων κορυφής για το ευρώ.

ΑΡΘΡΟ 13

Όπως προβλέπεται στον τίτλο ΙΙ του πρωτοκόλλου (αριθ. 1) σχετικά με το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση το οποίο προσαρτάται στις Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα εθνικά κοινοβούλια των συμβαλλόμενων μερών καθορίζουν από κοινού την οργάνωση και την προώθηση διάσκεψης των εκπροσώπων των συναφών επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εκπροσώπων των συναφών επιτροπών των εθνικών κοινοβουλίων, με σκοπό τη συζήτηση των δημοσιονομικών πολιτικών και άλλων ζητημάτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 14

1. Η παρούσα συνθήκη επικυρώνεται από τα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες. Τα έγγραφα επικύρωσης κατατίθενται στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης («θεματοφύλακας»).

2. Η παρούσα συνθήκη τίθεται σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2013, υπό τον όρο ότι δώδεκα συμβαλλόμενα μέρη με νόμισμα το ευρώ έχουν καταθέσει το έγγραφό τους επικύρωσης, ή την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της κατάθεσης του δωδέκατου εγγράφου επικύρωσης από συμβαλλόμενο μέρος με νόμισμα το ευρώ, ανάλογα με το ποια ημερομηνία προηγείται.

3. Η παρούσα συνθήκη εφαρμόζεται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών με νόμισμα το ευρώ που την έχουν επικυρώσει. Εφαρμόζεται στα λοιπά συμβαλλόμενα μέρη με νόμισμα το ευρώ από την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της κατάθεσης του αντίστοιχου εγγράφου επικύρωσής τους.

4. Κατά παρέκκλιση των παραγράφων 3 και 5, ο τίτλος V εφαρμόζεται σε όλα τα ενδιαφερόμενα συμβαλλόμενα μέρη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης.

5. Η παρούσα συνθήκη εφαρμόζεται στα συμβαλλόμενα μέρη για τα οποία ισχύει παρέκκλιση, όπως ορίζεται στο άρθρο 139 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή με εξαίρεση, όπως αναφέρεται στο πρωτόκολλο (αριθ. 16) σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν τη Δανία το οποίο προσαρτάται στις Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία έχουν επικυρώσει την παρούσα συνθήκη, από την ημερομηνία κατά την οποία παράγει αποτελέσματα η απόφαση κατάργησης της εν λόγω παρέκκλισης ή εξαίρεσης, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο συμβαλλόμενο μέρος δηλώσει ότι προτίθεται να δεσμευθεί ενωρίτερα από όλες ή ορισμένες εκ των διατάξεων των τίτλων III και IV της παρούσας συνθήκης.

ΑΡΘΡΟ 15

Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πέραν των συμβαλλόμενων μερών, μπορούν να προσχωρήσουν στην παρούσα συνθήκη. Η προσχώρηση παράγει έννομα αποτελέσματα από τη στιγμή της κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησης στον θεματοφύλακα, ο οποίος ενημερώνει σχετικά τα άλλα συμβαλλόμενα μέλη. Μετά την επικύρωση από τα συμβαλλόμενα μέρη, το κείμενο της παρούσας συνθήκης στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους που προσχωρεί η οποία αποτελεί επίσης επίσημη γλώσσα και γλώσσα εργασίας των θεσμικών οργάνων της Ένωσης κατατίθεται στα αρχεία του θεματοφύλακα ως αυθεντικό κείμενο της παρούσας συνθήκης.

ΑΡΘΡΟ 16

Εντός πέντε ετών, κατ' ανώτατο όριο, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης, βάσει εκτίμησης της κτηθείσας κατά την εφαρμογή της εμπειρίας, λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με στόχο την ενσωμάτωση των ουσιαστικών διατάξεων της παρούσας συνθήκης στο νομικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έγινε στις Βρυξέλλες, τη δεύτερη ημέρα του Μαρτίου του έτους δύο χιλιάδες δώδεκα.

Η παρούσα συνθήκη συντάσσεται σε ένα μόνο πρωτότυπο στην αγγλική, βουλγαρική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, εσθονική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, λεττονική, λιθουανική, μαλτεζική, ολλανδική, ουγγρική, πολωνική, πορτογαλική, ρουμανική, σλοβακική, σλοβενική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά· κατατίθεται στα αρχεία του θεματοφύλακα, ο οποίος διαβιβάζει κυρωμένο αντίγραφο σε καθένα από τα συμβαλλόμενα μέρη.